Prima lecţie de water-polo...

— Ei, aruncă odată mingea!...
— Aş arunca-o, dar mi-e frică să nu mă înec.
(După Marianne)

CICLISM

N. I. Ţapu e noul campinon naţional de fond

(Continuare din pag. I-a)

tact şi nu va suferi nici o modificare până la Pucioasa unde va fi halta de alimentare.

Stimulaţi de senozişti şi mai ales de puii la frigare pe care ştiau că îi vor găsi, acolo cicliştii forţează, dar în zadar căci mesele erau prea aproape.

După 5 minute de repaus, în care timp s'au totalizat toate bunătăţile puse la dispoziţia cicliştilor, aceştia îşi iau di nou... zborul cu forţe noi spre Pădiuchiosul.

SPRE PADUCHIOSUL

Maşina noastră, având un defect de motor nu putem părăsi Pucioasa decât după 15 minute dela plecarea alergătorilor.

După 10 km., de fugă depăşim pe Zaharia, care înaintează foarte greu ... rul rupt aşteaptă înlocuirea acestuia. Foarte amărât ne declară că a pierdut orice şansă, deoarece îl desparte mai bine de 10 minute de plutonul fruntaş. Suntem în regiunea dealurilor şi plutonul este destrămat. In goană trecem de Borş şi Cimpoen. La Petroşiţa, Dobrin este în pană, după alţi 200 m. depăşim pe Toncu, Grigoriu şi Norhadian cari merg înpreună. La eşirea din Pietroşiţa, Dragomir cade şi îşi rupe ghidonul.

PLUTONUL FRUNTAŞ

La o serpentină prindem şi plutonul fruntaş care-i alcătuit din 9 ciclişti: Savanoff, Marius, Ţapu, Timko, Niculici, Munteanu, Gociman, andu şi Penteş.

La eşirea din Moreni, Timko şi Penteş în frunte imprimă grupului o trenă rapidă. La bifurcaţia şoselei Dobreşi, Gociman sparge, aceaş soartă o are şi Marius 200 metri mai departe. Penteş obosit slăbeşte văzând cu ochii şi în cele din urmă pierde şi el contactul cu plutonul care sub comanda lui Savanoff înaintează vertijinos spre...

...PADUCHIOUL

Incordaţi pe ghidon, şi respectându-se unul pe altul, Savanoff, Ţapu, Timko, Munteanu, Sandu şi Niculici cărora se adaogă Marius venit bolid din urmă încep asaltul Păduchiosului. Niculici oprind să schimbe călcătura este lăsat în urmă. ... [illegible] ...el mai bun căţărător al grupului — caută să scape. Fără succes, însă, căci în timp ce Sandru obosit pierde teren preţios, Ţapu, Marius Savanoff şi Muneanu se ţin scai de braşovean. Pe la jumătatea muntelui, Ţapu, Timko şi Savanoff reuşesc să se distanţeze de Marius şi Munteanu cari numai forţează.

In vârful Păduchiosului trece primul Timko urmat la o lungime de Ţapu şi Savanoff. La 400 m. se văd în vale aMrius şi Munteanu. Coborârea primilor 3 se face vertijinos. Ţapu, Timko şi Savanoff roată la roată coboară cu 50 la oră.

Intr'o turnantă Savanaff degajează şi cade; plin de sânge, alergătorul Metropolei se ridică cuajos, încalecă şi por... La Sinaia, accidentatul a ajuns la înălţimea lui Timko şi Ţapu. De aici până la Braşov cei trei vor merge împreună ca în faţa liceului Maşotă unde se află sosirea, Ţapu într'un splendid finish să învingă cu trei lungimi pe Savanoff care precede cu jumătate roată pe Tim-ko.

REZULTATUL TEHNIC

1) Niculae Ion Ţapu (Metropola) a parcurs cei 190 km. ai cursei în 7 ore 02' 45". Media orară 26 km. 398.
2) St. Savanoff (Metropola) acelaş timp.
3) A. Timko (I. A. R.) acelaş timp.
4) D. Niculici (Jand.) 7 ore 09' 49".
5) T. Marius (Metropola) 7 ore 12' 10".
6) Munteanu (C. A. B.) 7 ore 14' 13".
7) G. Şandru (Breaza) acelaş timp.
8) C. Georgescu (I. A. R.) acelaş timp.
9) T. Constantin (C. F. R.) 7 ore 19' 50"
10) I. Gociman (Pr. Niculae) acelaş timp.
11) I. Dalete (C. C. Pl.) acelaş timp.
12) Dinu Ştefan (Jand.) 7 ore 29' 25".
13) C. Tudose (Pr. Niculae) acelaş timp.
14) Hapciuc (ind.) acelaş timp.
15) Simionescu (C. A. P.) acelaş timp.
16) I. Pentes (Mociorniţa) acelaş timp.

Tecles (C. F. R.) 7 ore 30'.
Toncu (A. S. P. I. M.) 7 ore 33' 15."
Poparlan (C. A. B.) 7 ore 42' 05"
Dobrin (Metropola) 7 ore 43' 25"
G. Dumitrescu (C. C. Pl.) 7 ore 46' 30"
Noshadin (C. F. R.) 7 ore 51' 30".

Ligdo

BOX

Boxeurii români dela Atena au fost reclamaţi F. R. Box-ului

Excepţie a făcut: Ilie Constantin

Boxeurii români Ştefan Moldoveanu, Dinu Mihail şi Nelu Oprescu au fost reclamaţi la F. R. Box, pentru neplata cheltuelilor pe care d. Rădulescu le-a făcut cu ei în deplasarea la Atena.

D. C. Aureliu secretarul general al F. R. Box-ului a obiectat d-lui Rădulescu că nu poate lua nici o hotărâre atâta timp cât nu are o reclamaţie din partea Federaţiei Elene de Box.

D. RADULESCU S'A ADRESAT FEDERAŢIEI GRECEŞTI

Hotărât să nu lase fără sancţiuni această chestiune cu care d-sa a învestit 40.000 lei, d. Rădulescu s'a adresat telegrafic Federaţiei Greceşti de Box, pentru a provoca o reclamaţie a forului pugilist din Atena.

CE FAC BOXEURII LA ATENA?

Illie Constantin, Dinu Mihail, Ştefan Moldoveanu şi Nelu Oprescu vor boxa în curând pe stadionul olympic în organizaţia unui manager grec.

Astăzi pe terenul U. F. S. R. F. C. Rapid Box îşi reia activitatea

Intreruptă din cauza amenajărilor ce au loc pe stadionul dela Giuleşti, secţiunea de box a grupării F. C. Rapid îşi reia activitatea pe terenul U. F. S. R. (vis a vis de strandul Kiseleff).

Antrenamentul va avea loc în fiecare zi între orele 18—21, sub conducerea maestrului Marin Stănescu şi a consilierilor tehnici ai grupării Mielu Doculescu şi Mihail Fulea.

Pentru astăzi ora 18 sunt convocaţi pe teren profesioniştii Constantin Cionoiu, Ilie Petrescu, Marin Marinescu, amatorii Anton Oşca, Ion Rogozeanu, Mihail Stănescu, Florian Mănescu, Petre Tofan, Gheorghe Neamţu, Ion Marinescu, Gheorghe Roman, Dumitru Zamfirescu, Ştefan Weber, Alexandru Gheorghiu, Dumitru Milea, Niculae Rogozeanu, Mihail Maţarin, Petre Zaharia, Ilie Ionescu, Victor Băduliţeanu, Ion Stoianovici, precum şi toţi boxeurii profesionişti şi amatori cari ar dori să activeze sub culorile secţiunei de box F. C. Rapid.

TENNIS

Clasificarea juniorilor dela T. C. Doherty

Pentru a face o cât mai bună clasificare a juniorilor săi, d. Aurică, antrenorul grupării Doherty şi-a împărţit elevii în trei serii. In fiecare serie juniorii au disputat jocuri între ei. In urma rezultatelor de până acum s'au făcut ur...

SERIA I-a DOMNI

1. Carusso Gurdjian
2. Sandu Knall
3. Gică Popescu
4. Mandi Moscovici
5. I. Hirschorn
6. Szanto
7. Prässl Leonard
8. Anatol Schwefelger
9. L. Monta
10. Titi Dumitrescu.

SERIA I-a DOMNIŞOARE

1. Angelica Andelstein
2. Sofia Ungureanu
3. Becher.

SERIA II-a DOMNI

1. E. Steinfeld
2. Cesar Stoicescu
3. Costel Blidărescu
4. Rotter
5. Fornhner
6. Lahner
7. Mircea Rapaport
8. Şerban
9. Baer
10. Toma Gheorghe
11. Geabiras.
12. Ionel Hiotu.

SERIA II-a DOMNIŞOARE

1. Tanţa Popescu
2. Lola R. Stoian
3. Coseta Marinescu
4. Vasilica Grozolu.

SEREIA III-a DOMNI

1. E. Fruchter
2. Gh. Popescu
3. I. Fruchter
4. Caralulis
5. Ungureanu
6. Lulu Marinescu.

Juniorii din prima serie vor juca pe terenurile 2—3, roşu; cei din seria II-a, pe terenul 4—5 alb, iar cei din seria III-a pe terenul 6, alb.

La Eforie s'au discutat lucruri senzaţionale

Un reportaj de mare calibru, cu un costum de baie, o trestie de mare şi un submarin.

Dezbaterile în jurul problemei nouii alcătuiri a diviziei naţionale au luat o anvergură deosebită.

Am spus «diviziei naţionale», fără să precizăm de ce fel de divizie este vorba. Dar tocmai aceasta este necunoscuta problemei: litera A. B. C. sau D.?

Greu foarte greu de precizat.

A + B = A

Ultimul Consiliu federal a format aşa cum se ştie divizia naţională, după o formulă care va revoluţiona ştiinţele matematice. Anume, Consiliul a hotărât că A.+B.=A.

Această formulă n'ar merge nici ca ecuaţie. Deaceea a fost investită cu puteri de axiomă.

Dar cum majoritatea conducătorilor noştri de cluburi sunt slabi la matematici, valabilitatea formulei a fost contestată.

La Eforie!

Contestaţiile în materie de football trebue să urmeze însă o cale ierarhică. Ori, Consiliul federal, este suprema instanţă a federaţiei de football.

Cui să te mai adresezi?

Singura salvare: d. V. V. Tilea.

Din nenorocire — pentru apelanţi, bine'nţeles — preşedintele federaţiei de football plecase la Eforie.

Hai la Eforie!

Să nu zici hop...

S'a stabilit deci definitiv, că grupările îşi vor trimite delegaţii la Eforie. Nu ca să facă băi, ci ca să aibă o întrevedere cu d. V. V. Tilea.

S'a format deci o delegaţie de delegaţi cari au fost delegaţi să facă toată diligenţele pe lângă d. V. V. Tilea, ca noua formulă să devină ceva de domeniul trecutului, adică veche, iar vechea formulă să devină nouă.

Delegaţii s'au întrunit într'o şedinţă specială, şi-au pregătit un ... declame şi au anunţat prin presă ziua şi ora când pleacă la Eforie.

Când toate erau în perfectă regulă — se cumpăraseră chiar şi bilete de tren — a venit ca un trăznet o veste care spulbera toate iluziile: d. V. V. Tilea nu e dispus să primească nici o delegaţie.

Trenule trenuţule...

Ce te faci acum? S'a dat sfoară prin ţară că va avea loc o întrevedere, că se va schimba formula şi, mai ales, biletele de tren au fost cumpărate.

S'a convocat o nouă consfătuire, în care să se discute măsurile de luat. Căci întrevederea trebuia să aibă loc cu orice preţ (mai cu seamă că biletele de tren au fost cumpărate cu preţ întreg).

Cu inima în dinţi şi cu discursul în buzunar, delegaţii s'au îmbarcat în primul tren.

Foarte bine dispuşi, delegaţii au început să fredoneze:

S'apoi măi trenule trenuţule
Nu mai deraia
Şi saltă-ne drăguţule
In Divizia A.
Huu, uu, u, uuu...

Şi renul a pornit spre Eforie...

Calul Troian

Ajunşi pe ţărmul mării, delegaţii şi-au adus aminte că d. V. V. Tilea le-a promis... că n'o să-i primească.

După cale de atâtea poşte însă, nu mai puteau renunţa la realizarea proectului. Preşedintele federaţiei de football trebuia să fie angajat în discuţie, cu orice sacrificii.

Dar cum să ajungi la d. V. V. Tilea, când d-sa nu primeşte?

O idee genială a salvat situaţia. Un truc a la Calul Troian. Delegaţii vor intra pe plaje, în costume de baie. Ca orice muritor, venit la Eforie...

Cortul salvator şi nu prea...

Intr'adevăr, trucul a reuşit de minune.

Când cei câţiva vilegiaturişti au păşit pe plaje, nimeni nu putea să bănuiască că sub costumele acelea de baie se ascundeau misterioşii delegaţi (vorba vine că se ascundeau, că erau mai mult goi).

Şi acum, în căutarea d-lui Tilea.

Preşedintele federaţiei de football nu se vedea însă nicăeri. In mare, nu era chip de găsit, că marea e foarte mare.

Tot pe plaje trebuiau îndreptate investigaţiile.

După un sfert de oră de cercetări minuţioase, unul din urmăritori a văzut cu lupa următoarele litere scrise pe nisip: F. R. F. A.

Cum aceste litere erau gravate în faţa unui cort, erau toate indiciile că d. V. V. Tilea a fost găsit.

Imediat a fost luată decizia: «Să intrăm înăuntru». Dar nu se poate intra fără să baţi, şi cum în cort poţi să baţi o lună fără să te audă cineva, imposibilitatea satisfacerii acestui elementar protocol a împiedicat intrarea delegaţilor.

S'a renunţat la această idee, hotărându-se ca d. V. V. Tilea să fie aşteptat la uşe. Dar nici acest lucru nu era posibil, căci în astfel de condiţiuni atmosfera liniştită a discuţiilor era periclitată. Nimeni nu doria o discuţie... ca la uşa cortului...

Au pornit deci să-l aştepte la ţărmul mării.

«A la manière» de... Terente

In materie de reportaj, trebue să ai şi puţină şansă. Eu am avut un car de noroc, căci numai norocul a făcut să fiu în mare când delegaţii tocmai îl găsiseră pe d. V. V. Tilea.

Bine'nţeles că nu aveam nici o şansă să fiu admis ca asistent la discuţiile cari urmau să aibe loc. Trebuia să particip la această convorbire, camuflat. Adică să trag cu urechea.

O inspiraţie divină mi-a procurat mijlocul de a auzi, fără a fi văzut. Ca să fiu sincer, trebue să recunosc că n'am făcut decât să-l imit pe Terente, care stătea în fundul bălţilor şi răsufla printr'o trestie de mare. Eu am aplicat sistemul acesta în domeniul acusticei.

Cum au început să vorbească, m'am cufundat în apă, am ridicat un capăt al trestiei afară, iar celălalt mi l-am vârât în ureche. Şi acum, ciuleşte urechile băete!

Câteva minute n'am putut să prind nimic din discuţia care se încinsese pe nisip, din cauza unui zgomot.

Mă uit în jur, să văd cine-mi turbură recepţia submarină. Peştii, săracii nu scoteau o vorbă. Tăceau... ca un peşte. Pasămi-te, era un pârlit de submarin, care huruia de-mi spărgea capul.

Două ore s'a încăpăţânat submarinul să-mi vâjâie în urechi. Abia dupăce a plecat submarinul, am început să ascult discuţia, care era pe sfârşite.

Am prins doar câteva fraze, din care n'aş putea trage prea multe concluzii.

Atâta pot să afirm cu certitudine: era vorba şi de Unirea Tricolor, căci la un moment dat, unul din delegaţi a spus:

«Sonny soit, qui mal y pense!»

Astyanax

Boxul a murit !... Trăiască bocxul !...

(Continuare din pagina I)

In faţa unei burse destul de convingătoare, actualul deţinător al titlului de campion naţional la categoria grea, a abandonat uşor. Şi şi-a oficializat abandonul printr'o semnătură citeaţă, pe un contract.

Cu Spakow, situaţia n'a prezentat aceleaşi aspecte de uşurinţă. Spakow nu este în ţară. Adresa sa nu o cunoaşte multă lume. Şi, nu are niciun reprezentant oficial, în Capitală.

Totuşi, s'a tratat şi cu Spakow. Mai mult: se afirmă că s'a şi semnat, pentru o bursă de 40.000 lei, plus voiajul Cairo—Bucureşti—Cairo.

Cum?... Prin intermediul unui prieten al lui Spakow, care nu are licenţă de manager, nu este autorizat să-l reprezinte pe Spakow şi, deci, nu poate să semneze valabil pentru Moţi.

Cunoscând acest detaliu, «organizatorul cu dată» s'a adresat telegrafic lui Spakow, la Cairo, cerând să îi confirme telegrafic un angajament pentru două matchuri, în următoarele condiţii:

1. Matchurile se vor disputa la Bucureşti, în cursul lunilor Septembrie şi Octombrie.

2. Adversarii vor fi hotărîţi de organizator.

3. Pentru aceste matchuri, Spakow va primi 80 mii lei, plus voiajul aller-retour.

4. Spakow este obligat să boxeze exclusiv la reuniunile organizatorului care i-a telegrafiat. Orice match în Bucureşti, înainte de Septembrie şi până la Noembrie, este interzis.

— Cu acest contract în mână, ne-a spus organizatorul cu dată, îl am pe Spakow, în exclusivitate. Primul său adversar va fi Şerbănescu, dacă acesta va fi liber, sau un campion german, cu care sunt în tratative foarte avansate. Deasemeni, contez pentru prima organizare, pe matchul Mielu Doculescu — Milică Teodorescu, pentru campionatul României la categoria mijlocie».

Iată actualul aspect al litigiului care patronează organizarea primei gale de box, din toamnă. Este, indiscutabil, un aspect de dispută ne mai întâlnită în boxul românesc, dar care făgădueşte să ajungă la o apropiată clarificare».

REP.

SALMINEN

de PIERRE BOST

Două mari performanţe sportive s'au impus în vara aceasta. Una a fost fenomenalul record al unui negru american W...ruff, care a alergat 800 m. într'un minut, 47 secunde şi 8 zecimi; cealaltă, care n'a fost suficent comentată la noi, aparţine finlandezului Salminen şi reprezintă două noui recorduri mondiale: pe 10.000 m. şi pe jumătate oră.

Asupra tuturor acestor performanţe publică revista franceză «Marianne» un admirabil comentariu al cunoscutului ziarist sportiv parizian Pierre Bost. In cele ce urmează reproducem acest comentar.

In timp ce «Turul Franţei» îşi consumă latura ceremonială; în timp ce mai pasionează încă mulţimea prin peripeţii sportive îndeosebi de remarcabile şi prin chinezării administrative cu atât mai pasionante; în timp ce publicul sportiv francez este totalmente preocupat de ciclism —în acest timp, adevăratul sport, atletismul, îşi continuă activitatea lui normală de vară.

Negrul american Wodruff bate recordul mondial pe 200 m. în 1 m. 47 s. 8/10. Iar un finlandez, Salminen — şi de acesta vreau să vorbesc — bine cunoscut de altfel în lumea specialiştilor, bate două din cele mai faimoase recorduri mondiale: cel pe zece kilometri şi reordul jumătăţii de oră — recorduri, cari, evident, merg împreună, se realizează în acelaş timp.

Predecesorul său a fost Paavo Nurmi alt finlandez de seamă căruia i-au trebuit 30 min., 6 sec. şi 2 zecimi pentru a alerga 10 km. şi care, în treizeci de minute a parcurs 9 km. 957. Salminen a ajuns la 9 km. 966 şi la 30 minute, 5 secunde.

Se va obiecta că, pentru o jumătate oră şi pentru zece kilometri o diferenţă de o secundă, două zecimi şi de 9 metri este neglijabilă. Se poate chiar pune întrebarea dacă norocul cronometrajului n'a influenţat timpul şi nu reprezintă această minimă diferenţă. Se mai pune întrebarea dacă recordurile nu trebuesc doborâte cu o anumită diferenţă, cum se face de pildă la recordurile aviatice de altitudine...

Dar cel mai elementar sentiment de echitate obligă la răspunsul că ar fi şi mai crud să refuzi un record omului care a muncit atâta şi care l-a doborât, fie chiar şi de foarte puţin, dar care l-a doborât.

Se spune că recordurile de viteză pură sunt cele mai frumoase. Da, este adevărat că un om ca negrul amrican Jessie Owens inspiră un soiu de respect vecin cu uluiala. L-am văzut alergând suta de metri în 10 sec. 2/10. Era, dacă nu mă înşel în cursul primei probe olympice. Tot stadionul era în picioare. Era, însă, prea frumos. Aproape nu putea fi adevărat. Se vorbea chiar de o lovitură de teatru, de un aranjament, de o eroare de calcul.

Dar, nu: Owens este o maşină atât de perfectă, atât de bine pusă la punct.

Destinul lui este să fugă repede. Pentru asta a fost creiat: să fugă mai repede decât a fugit cineva vreodată. După el va veni desigur un alt fenomen — un nou stil de plecare, sau o nouă modă de cronometraj.

Dar, gândiţi-vă acum la marii muncitori ai pistei. La alergătorii cari pornesc pentru zece kilometri. Să lăsăm deoparte cele 5 secunde şi să presupunem că Salminen a parcurs cei 10.000 m. în 30 de minute.

(Am spus-o adesea că rezultatele la cari ajung marii campioni intră în domeniul miraculosului, constant comparate cu rezultatele pe cari le pot atinge oamenii normali, chiar când sunt antrenaţi.

Nu e adevărat întotdeauna. De exemplu, adevărul acesta nu se aplică la sărituri, şi mai ales la sărituri în înălţime. Pentru aceşti zece kilometi cu atât mai puţin. ...r faceţi calculul.

Cursa lui Salminen se prezintă aproximativ cam astfel: 100 metri în 18 secunde — ceea ce este accesibil oricăruia; 500 m. în 1 m. 30 sec. ceeace nu e imposibil; un kilometru în 3 minute: încercaţi şi să-mi povestiţi urmarea... Ar fi, deja, un timp ... prea onorabil pentru un amator.

Salminen ţine această alură dealungul a zece kilometri.

Se va spune că aceste comparaţii nu au sens. Dar nu e inutil să faci să se înţeleagă prin exemple modeste ce este un sport şi ce este un campion.

Se ştie că aceste recorduri au aparţinut multă vreme unui campion francez din cei mai iluştri, lui Jean Bouin. El a fost omorât în războiu. Puţin timp înainte el câştigase recordul mondial al orei, alergând mai bine de ... km.

A trebuit să treacă ... ani până când s'a ivit alt atlet care-i ia locul. Acest altul a fost Nurmi — acest fenomen, astăzi retras de pe pistă, şi care s'a bucurat totdeauna de o faimă legendară. El alerga cu cronometrul în mână şi nu se ocupa câtuşi depuţin de adversarii săi omeneşti, ci de ... adversar abstract, singurul demn de el, *timpul*. La vestiar nu vorbea cu nimeni; pe pistă, nu privia pe nimeni; în viaţă era absolut singur, nu trăia decât pentru cronometru.

Se pare că era virgin şi se acorda acestui fapt o importanţă deosebită; în orice caz, în cariera lui Nurmi avea o valoare de simbol care nu era nici neglijabilă, nici absurdă.

Jean Bouin, marziliezul, nu era virgin. Dar când s'a hotărât să atace recordul mondial, el a venit la Paris şi timp de câteva luni de zile s'a retras din lume şi a dus o viaţă perfect regulată şi castă.

Nu cunosc nimic în legătură cu moravurile lui Salminen. Ştiu numai că a trecut de prima tinereţe, că a bătut multe recorduri; ştiu că Finlanda e o ţară surprinzătoare, care produce, în toate epocile, vlăjgani cari au o deosebită predilecţie pentru a reuşi anumite recorduri dificile. Este vorba de distanţe şi de timpuri anume făcute par'că pentru oameni de puterea vârstii la cari puterea de detenţă a lăsat loc forţelor mai puţin istovitoare ale cumpătării şi ale seriozităţii. Trebue curaj şi răbdare. Căci nu uitaţi că o cursă de o jumătate de oră pentru omul pornit pe o pistă, este o adevărată călătorie: ai timp să stai pe gânduri, să supraveghezi timpul şi spaţiul; corpul însăşi, în acest interval de timp, trăeşte o întreagă aventură.

Un tânăr nu suportă atâtea dificultăţi deodată; este o treabă de vechi drumeţi. Nurmi a fost unul dintre aceştia.

Salminen este un altul. Cinci secunde peste o jumătate oră este deadreptul o provocare: jocul constă acum din acoperirea celor 10 kilometri în 30 minute rotunde.

Şi se va ajunge şi aci. Când obiectivul este atât de apropiat, se găseşte totdeauna cineva care să-l atingă.